

kake v državi postavno priznane cerkve zasramuje itd.“? — Mi pa poleg „Tagbl.“ bogoskrustva tudi ne moremo prezreti še drugih psov, ki jih „Tagblatt“ v onem ostudnem članku bljuje na vse domače pivarne in še posebno na Kozlerjevo firmo. Ko je šlo za to, da bi mestna blagajnica podprla nemško gledališče, in so se nekateri odborniki pogajali za gledališko subvencijo, rekši, da je po vsaki poti treba domačo obrtnijo in kupčijo podpirati in premožne tuje podvzetnike v Ljubljano vabiti, takrat je „Tagblatt“ kričal: „to je pravo!“ čeravno gledaliških igralcev in igralk nihče ne more med „premožne tuje podvzetnike“ šteti, — zdaj pa nasproti temu, kar je tam trdil, obrekuje in z lažmi skuša zatreti domačo obrtnijo in razvitek domače kupčije, in ni ga sram grdemu svojemu početju na čelo staviti častito ime bratov Kozlerjev. Pivo naših Kranjskih pivarnic ni nič drugače kakor je bilo prejšnja leta; cena mu ni poskočila, in ker je pivarnam, kakor smo brali, po vsej Avstriji še dovoljena stara posoda mere, tedaj jih tudi nihče ne more dolžiti o meri kake krivde. Kaj tedaj je nagnalo „Tagblattovega“ čenčarja, da je kakor kača žejnica (Durstnatter) zdajci planil nad domače pivarne in še posebno na brate Kozlerje, o katerih je po vsi deželi dobro znano, da so z velikimi stroški in novimi tehničnimi napravami ustanovili veliko pivarno v Ljubljani, poleg tega pa imajo za domače obrtnijstvo, kmetijstvo in več družega mnogo zaslug, kajti pripomogli so k novemu, krepkemu oživiljenju ogljenice Trbovljske na spodnjem Štajarskem, ki jo je državno upravnistvo že opustilo, — izgledno obdelujejo obširen del Ljubljanskega močvirja in druga svoja zemljišča, — podpirajo tukajšnjo stavbeno društvo, denarne zavode in druge domače naprave in narodna društva, ter so po vsem tem zdatno pripomogli k razvoju in napredku obrtnijstva in kmetijstva in po tem mnogostranskem dalovanju zaslužek dajejo stoternim in stoternim domačim in tujim. In prizadeve in podvzetja takih mož, ki se po pravici smejo šteti med odlične naše domoljube in katerih častito ime sega tudi čez meje naše dežele, — take može zasmehuje in obrekuje „prusaški“ in „turški“ list, ter ž njimi vred zaničuje domačo obrtnijo tako, da v resnici morajo domačini želeti zapustiti domovino, da se potem tujci šopirijo v njej! Če to kar neprestano uganja predrzni „Tagblatt“ v Ljubljani, moramo pač vprašati: quousque tandem“?

— (Slovensko gledališče.) Predstava burke „Lumpaci-Vagabund“ je bila splošno tako slaba, kakor da ne bi bil le „hudobni duh“, ampak tudi drugi duhovi nagažali. Izvrsten je bil pa skozi in skozi Kajzeljev „krojač“, tercet gospé Odijeve, gospice Namretove in gosp. Kajzelja konec družega dela in nekaj družega. Gosp. Kocelj je bil slab „čevljar“, vrh tega je izpustil tako drastični kuplet v tretjem delu, ki je vsi nalogi sol in zabela. Zato občinstvo ni bilo nikakor zadovoljno s predstavo.

— (Trgovcem, pa tudi drugim gospodarjem) moremo za služabnika priporočati dosluženega vojaka, 24 let starega, jako poštenega, močnega fanta, ki zna slovenski in nemški pisati in je sin dobrih starišev. Pri vredništvu „Novic“ se izve njegova adresa.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Homatij v ministerskih in parlamentnih krogih ni konca ne kraja. Komaj so ministri prestali stiske pogovorov z ustavoversko stranko poslancev, katero je minister Lasser prosil, naj vsaj 6

tednov miruje — to je, do 20. svečana, ko ima državni zbor nehati — se je brez ministrov v tajni pogovor zbralo mnogo udov zbornice gosposke; ta pogovor pa je ministrom še manj po vseči kakor uni s poslanci. Govori se tedaj zopet o nekaki krizi „harmoničnega“ ministerstva, češ, da zboleli Lasser in ž njim tudi predsednik knez Auersperg odstopi, minister Chlumecky stopi na Lasserjevo mesto, dr. Herbst pa postane minister kupčijstva, in če se to zgodi, se poslovi tudi minister Unger. Bodi-si to tako ali drugače, na vsak način imajo ministri še „mesec dni trpljenja“ prestati, katerega konec ni znan, če Magjari ne odpustijo od strun, ki so jih tako predrzno napeli proti Avstriji. — Madjari od ene strani, od druge pa homatije na Turškem — to so zastavice, katerim rešitev le Oni vé, ki veliko pratiko svetu piše! — O Andrassy-evih „reformah“ za Hercegovino in Bosno se to in uno ugiba, pravega pa še zmirom noben časnikar ne vé. Taka debela megla vlada tedaj o vsem političnem položaji, kakor jo imamo te dni tudi po ulicah našega mesta, da se zvečer komaj gazne svetilnice vidijo, človek komaj sope in ga od nje glava boli.

— Sv. oče je od cesarja imenovanega posvečenega škofa Kutschkera za nadškofa Dunajskega potrdil.

Ogersko. — Zbor je sprejel vladno osnovo, po kateri se upravnistvo županij presukne v pravi centralizem. — Deak je tako hudo zbolel, da so ga previdele s sv. zakramenti za umirajoče.

Iz Turškega bojišča. — V Hercegovini so bile pretekli teden hude bitve, v katerih so ustajniki zmagali in pobili čez 500 Turkov. Zdaj imajo cesto od Dubrovnika proti Trebinju v svojih rokah. — Prav tako so v Bosni pod poveljem Hubmajerjevim ustajniki Turke nabili. — Ljubibratić je zapustil bojišče in se podal v Beligrad. — Črnogorski vojvoda Plemenac se je vrnil z nakupljenim orožjem z Dunaja. — O Hubmajerji se je razglasila kriva novica, da je bil zavratno vstreljen. To novico je on sam brž popravil, rekoč, da je zdrav in ne bo zapustil bojišča.

Darovi za stradajoče Hercegovince in Bosnjake.

Iz Bizovika so vredništvu izročili: Tomaž Babnik 50 kr., Janez Babnik 20 kr., Marijana Babnik 40 kr., Mina Bricelj 10 kr., Frančiška Babnik 40 kr., Neža Babnik 10 kr., Mina Babnik 20 kr., Jera Babnik 10 kr., Anton Bricelj 20 kr., Anton Breskvar 10 kr., neimenovan 30 kr., Miha Babnik 40 kr., Mica Bricelj 20 kr., Matija Brajar 15 kr., Janez Grešnjik 10 kr., France Mojšker 20 kr., Lenka Pavčič 20 kr., Andrej Svinec 10 kr., Jakob Leben 40 kr., Anton Bricelj 30 kr., Jože Hren 15 kr., Andrej Babnik 20 kr. in Jože Šteren 20 krajc., skupaj 5 gold. 20 kr.

Slavno vredništvo „Vaterland“ 42 gold., nabranih ob priliki, ko se je državnemu poslancu gosp. župniku Weberju v Miloticu izročil viteški red od sv. groba.

Listnica opravištv. Gosp. Fr. St. v Gor: Poslana Vam lista veljata s poštnino vred 20 kr.

Popravek. V poročilu o Matičnem občnem zboru se ima med voljenimi odborniki namesto dr. Šuc brati dr. Šust — v Trstu.

Žitna cena

v Ljubljani 22. januarija 1876.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 8 fl. 20. — banaška 8 fl. 94. — turšice 4 fl. 80. soršice 6 fl. 10. — rži 3 fl. 10. — ječmena 3 fl. 50. — prosa 3 fl. 70. — ajde 5 fl. 40. — ovsa 3 fl. 50. — Krompir 3 fl. 40 kr. 100 kilogramov.